

97. MEKTUP

٩٧- ﴿الْمَكْتُوبُ السَّابِعُ وَالْتِسْعُونَ: إِلَى الصُّوفِيِّ قُرْبَانِ الْجَدِيدِ فِي سِرِّ كَوْنِ الْعَالَمِ
مَوْهُومًا﴾

قَالَ الصُّوفِيَّةُ «الْعَالَمُ مَوْهُومٌ» لَا يَمَعْنَى أَنَّهُ مُحْضٌ مُحْتَرَعُ الْوَهْمِ وَمَنْحُوْتِهِ فَإِنَّ ذَلِكَ مَذْمُومٌ
الشُّوْطِطَايَةِ الْحَقْمَى بَلْ هُوَ مَوْهُومٌ يَمَعْنَى أَنَّهُ مَخْلُوقٌ يَخْلُقُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ فِي مَرْتَبَةِ الْوَهْمِ
وَحَصَلَ لَهُ فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ بِضْعُهُ سُبْحَانَهُ ثُبُوتٌ وَاسْتِقْرَارٌ وَلَكِنَّ الْخَيْرَ وَالْكَمَالَ اللَّذَيْنِ فِيهِ
مُسْتَعَارٌ مِنْ حَضْرَةِ الْوُجُودِ تَعَالَى وَتَقَدَّسَ وَظِلٌّ مِنْ ظِلَالِ كَمَالَاتِ تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ الْأَقْدَسِ
وَالشَّرِّ وَالتَّقْصُصُ اللَّذَيْنِ فِيهِ مُسْتَعَارٌ مِنَ الْعَدَمِ وَظِلٌّ مِنْ ظِلَالِ الشُّرُورِ وَالتَّقَائِصِ الْمَخْرُوءَةِ
فِي ذَلِكَ الْعَدَمِ الَّذِي هُوَ مَنْشَأُ جَمِيعِ الشَّرِّ وَالتَّقْصِصِ فَإِذَا أَدَّى السَّالِكُ الْمُسْتَعِيدُ لِلْمَسَالِكِ
بِحُكْمِ تَرْبِيَّتِهِ تَعَالَى هَذِهِ الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا بِأَنْ رَدَّ الْخَيْرَ وَالْكَمَالَ إِلَى أَهْلِيهِمَا وَأَحَالَ الشَّرَّ
أَيْضًا إِلَى صَاحِبِهِ يَصِيرُ مُتَحَقِّقًا بِذَوْلَةِ الْفَنَاءِ بِالضَّرُورَةِ وَلَا يَبْقَى مِنْهُ رَسْمٌ لَا يَكُونُ فِيهِ أَثَرٌ
مِنَ الْخَيْرِ وَلَا يَقُوعُ لَهُ ضَرَرٌ مِنَ الشَّرِّ فَإِنَّ جَمِيعَ مَا فِيهِ مِنَ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ كَانَ مُسْتَعَارًا مِنَ
الْوُجُودِ وَالْعَدَمِ فَإِنَّهُ مَا جَاءَ مِنْ بَيْتِ أَبِيهِ بِشَيْءٍ وَمَا كَانَ عَمَلُهُ غَيْرَ حَمَلِ الْأَمَانَةِ فَإِذَا رَدَّ
الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا بِالتَّحَامِ فَلَا جَرَمَ يَخْلُصُ مِنْ مُزَاحِمَةِ أَنَا وَنَحْنُ وَيَكُونُ مُلْحَقًا بِالْفَنَاءِ
وَالْعَدَمِ.

﴿TÜRKÇE ANLAMI﴾

- Sûfi Kurbân El-Cedîd'e gönderilmiştir
- Alemin mevhum ve hayâlî oluşunun sırrı

Sûfiler, alemin hayâlî olduğunu söylemişlerdir. Ancak bu söz, alemin sırf vehmin icadı ve şekillendirilmesinin eseri olduğu anlamında değildir. Çünkü bu, ahmak sofistlerin görüşüdür. Bilakis alem, Allâh'ın vehim mertebesinde yaratmış olması anlamında mev-

hûmdur, hayâlîdir. Alem, Allâh'ın yaratmasıyla bu mertebede varlık ve istikrâr kazanmıştır. Ancak alemde bulunan iyilik ve mükemmellik, Hazret-i Vücudun bir emaneti ve bu en kutsal mertebenin kemâlâtının gölgelerinden bir gölgedir.

Alemdeki kötülük ve eksiklik ise yokluktan (ademden) ödünç alınmıştır ve bütün kötülük ve eksikliklerin kaynağı olan yoklukta istiflenmiş olan kötülük ve eksikliklerin gölgelerinden bir gölgedir.

Seyr u sülûkünü tamamlamış olan sâlik, yüce Allâh'tan aldığı terbiye ile iyilik ve mükemmelliği ehline verip kötülüğü de aynı şekilde sahibine havale ederek bu emanetleri ehline bıraktığı zaman, doğal olarak da fenâ nimetine nail olmuş olur, geride resmi bile kalmaz. Ne iyilik adına bir eseri olur ve ne de başına kötülükten bir zarar gelir. Zira kendisinde iyilik ve kötülük adına ne varsa varlıktan ve yokluktan ödünç alınma olup, babasının evinden bir şey getir-memiştir. Onun işi, emaneti taşımaktan başka bir şey değildir. Bu emanetleri tamamen ehline geri verdiğinde, "ben ve biz" rekabetinden kesin olarak kurtularak fenâ ve ademe karışmış olur.

﴿ KELİME ANLAMI ﴾

97. إِلَى الْمَكْتُوبِ السَّابِعِ وَالتَّسْعُونَ > Doksan yedinci mektup (Kime gönderilmiştir?)

فِي سِرِّ كَوْنِ الْعَالَمِ مَوْهُومًا Sûfi Kurban Cedid'e (Ne hakkındadır?)
Alemın mevhum olmasının sırrı hakkındadır. >

لَا بِمَعْنَى أَلَمٍ مَوْهُومٌ Sûfiler dedi ki: Alem mevhumdur
فَإِنَّ أَنَّهُ تَخْضُ مَخْزَعِ الْوَهْمِ O sırf vehmin icat ettiği Ve ürettiği bir şeydir
بَلْ هُوَ مَذْهَبُ الشُّوفَسْطَائِيَّةِ الْخَمَقَى Ahmak Sufestâilerin mezhebidir
ذَلِكَ Zira bu

يَخْلُقُ أَنَّهُ مَخْلُوقٌ Şu manada O yaratılmıştır (Nasıl?)
بِلَاكِسِ O mevhumdur

فِي مَرْتَبَةِ الْوَهْمِ Allah Teâlâ'nın yaratmasıyla (Hangi mertebede?)
اللهُ سُبْحَانَهُ

فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ وَحَصَلَ لَهُ Ve ona hasıl olmuştur (Nerede?)
Vehim mertebesinde

Bu mertebede (Nasıl?) بَصْنَعِهِ مُبْحَاهُ Allah Teâlâ'nın sanatıyla (Ne hasil olmuştur?) ثُبُوتُ
 Ancak ondaki hayır ve kemal وَكَانَ الْخَيْرُ وَالْكَمَالُ اللَّذَيْنِ فِيهِ Sübut ve istikrar وَاسْتِقْرَارُ
 Yüce ve mukaddes مِنْ حَضْرَةِ الْوُجُودِ تَعَالَى وَتَقَدَّسَ (Kimden?) Ödünç alınmıştır مُسْتَعَارُ
 مِنْ ظِلَالِ كَمَالَاتِ تِلْكَ الْمَرْبَّةِ الْأَقْلَيسِ (Neden?) Ve bir gölgedir وَظِلُّ
 Ondaki şer وَالشَّرُّ وَالنَّقْصُ اللَّذَيْنِ فِيهِ Bu mukaddes mertebenin kemâlât gölgelerinden
 Ve bir وَظِلُّ مُسْتَعَارُ مِنْ الْعَدَمِ Adem, yokluktan ödünç alınmıştır
 Şer ve noksanlıkların gölgelerinden (Hangi Neden?) الشَّرُّورِ وَالنَّقَائِصِ
 الَّذِي هُوَ مَنشَأُ جَمِيعِ Şu adamde gizlenmiş olan الْمَخْرُوءَةِ فِي ذَلِكَ الْعَدَمِ şer ve noksanlık?
 Ve teslim ettiğinde كِيْذَا أَدَّى Ki o, tüm şer ve noksanlıkların kaynağıdır وَالشَّرِّ وَالنَّقْصِ
 Seyri sülûke kabiliyetli salık (Ne hükümünce?) تَرْبِيَّتِهِ الْمَسَالِكُ الْمُسْتَعِدَّةُ لِلْمَسَالِكِ (Kim?)
 Bu هَذِهِ الْأَمَانَاتِ (Neyi teslim ettiğinde?) Allah Teâlâ'nın terbiyesi hükümünce
 Ehlîne (teslim ettiğinde) (Nasıl?) رَدَّ الْخَيْرِ وَالْكَمَالِ Ehline (Kime?) إِلَى أَهْلِهَا
 Ve وَآحَالَ الشَّرَّ أَيْضًا إِلَى صَاحِبِهِ Ehline (Kime?) إِلَى أَهْلِيهِمَا Hayrı ve kemali iade etmekle
 Fena devletiyle bütünleşmiş بِصِيرُ مُتَحَقِّقًا بِذَوْلِ الْفَنَاءِ şerri de sahibine havale etmekle
 لَا يَكُونُ فِيهِ أَثَرٌ مِنْ Ondan bir iz kalmaz وَلَا يَبْقَى مِنْهُ رَسْمٌ بِالْظُرُورَةِ Tabii olarak
 Ona şerden bir zarar da وَلَا يَقْوَعُ لَهُ ضَرَرٌ مِنَ الشَّرِّ Ve onda hayırdan eser olmaz
 Hayır ve şer كَانِ مِنَ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ Zira onda bulunan tüm وَالشَّرِّ مَا فِيهِ beklenmez
 Vücûd ve ademden (Neden?) مِنَ الْوُجُودِ وَالْعَدَمِ Ödünç alınmış idi فَاتَّهَ مَا جَاءَ
 Hiçbir şey بِشَيْئٍ (Ne?) مِنْ بَابِ أَبِيهِ Babasının evinden (Nereden?) Çünkü o getirmedir
 Emaneti taşımaktan başka bir şey غَيْرَ حَمْلِ الْأَمَانَةِ Ve onun işi değildi (Ne?) كَانَ عَمَلُهُ

بالْكَفَامِ Tamamıyla Emanetleri ehline geri verdiğinde (Nasıl?) فَإِذَا رَدَّ الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا
مِنْ مُرَاحَةٍ أَنَا وَنَحْنُ Ben ve biz Hiç kuşkusuz kurtulur (Neden?) فَلَا جَرَمَ يَخْلُصُ
وَيَكُونُ مُلْحَقًا بِالْفَنَاءِ وَالْعَدَمِ Ve fena ve ademe katılmış olur.